

Nicholas Roerich

I tjeneste av skjønnhet og kunnskap

Nicholas Roerich ble født 9.oktober 1874 i St.Petersburg. Faren var advokat og i barndomshjemmet var forfattere, kunstnere og vitenskapsmenn hyppige gjester. Han viste tidlig interesse for billedkunst, botanikk og arkeologi, men ønsket mest å bli kunstner. Faren ville at skulle studere juss så han utdannet seg i begge fag samtidig.

Han ble raskt del av det blomstrende kunstmiljøet i det før-revolusjonære Russland ved begynnelsen av 1900-tallet. Han var tett på musikere som Rachmaninov, Mussorgsky, Prokofiev og Stranvinsky. Som mange andre kunstnere på den tiden forlot han Russland for å unngå kommunismen og oppholdt seg i Europa og USA. Her var han ved flere av både Stravinskys og Wagners oppsetninger kostyme- og scenedesigner.

Han innså tidlig nødvendigheten av å sikre og bevare kulturskatter i alle kulturer. Det lyktes ham å realisere *The Roerich Pact*. En internasjonal beskyttelse av kunst og kultur som en del av menneskehetens felleseie. Pakten ble underskrevet i Det hvite hus i 1935. Den er fortsatt i kraft og mange enkeltindivider, grupper og organisasjoner fortsetter å fremme dens interesser og idégrunnlag.

Store deler av sitt liv var han på reisefot og med lange opphold i Himalaya. Her fant han den åndelige atmosfæren som inspirerte ham til en omfattende produksjon med motiver ofte med en dyp meditativ og åndelig atmosfære.

I 1923 startet han sammen med sine kone, Helena Roerich, en reise for å besøke kulturminner og historiske steder i India, Kina, Mongolia og Tibet. Ekspedisjonen er beskrevet i boken *Heart of Asia*, i tillegg til mer enn 500 malerier som ble et resultat av denne reisen. Til fots krysset de mer enn 35 fjelloverganger med de høyeste over 7000 meter.

I 1928 slo de seg ned i Kulludalen i Himalaya i 2000 meters høyde. Her etablerte de *Urusvati Himalayan Research Institute*. Instituttet inkluderte botaniske, etnologiske og lingvistiske studier og utforskningen av arkeologiske steder. Under veiledning av deres far laget sønnene, George og Svetoslav en samling av medisinske urter og inngående studier i gammel kinesisk og tibetansk folkemedisin.

I New York opprettet han et kunstakademi som favnet musikk, teaterdesign, maling, tegning, skulptur, arkitektur, ballett, journalistikk og språk. Det overlevde imidlertid ikke den økonomiske depresjonen i 1930 årene, men gjenopptod i 1949 som *Nicholas Roerich Museum* og eksisterer fortsatt til dags dato.

Søken etter harmoni og skjønnhet var Roerichs oppfatning av menneskets åndelige lengsel. Selv om templer, kirker, katedraler og kunstsatter skulle forsvinne, ville den kreative intelligensen bak deres skapelse aldri dø.

Som en del av den evige strøm av bevissthet gis menneskets aspirasjoner og lengsler næring og direksjoner fra kraften i dets vilje og tanker. Han oppfattet fred på jorden som en forutsetning for menneskehetens overlevelse og videreutvikling av dens åndelige evolusjon. Hans oppfordring var å ta del i dette fredsarbeidet gjennom å forenes i det felles universelle språket av skjønnhet og kunnskap.

Nicholas Roerich døde i 1947 i sitt hjem i Himalaya. Asken ble begravet i en fjellside vendt mot de fjellene han elsket og som han gjenskapte i flere av sine nærmere syv tusen kunstverker.

For mer info og billedarkiv
Nicholas Roerich Museum

Lay-out og design: Christian Paaske.

Digitaltrykk: Jærprint.

© 2024

Takk til Nicholas Roerich Museum

for fri bruk av

Nicholas Roerichs bilder.

Ida & Pingala

www.christianpaaske.no

www.idaogpingala.no